

Četrtek, 9. oktober 2008

76. poziva države članice, naj sprejmejo ukrepe, s katerimi bodo zmanjšale posebno ranljivost priseljencev, kar zadeva neprijavljeno delo;
77. meni, da je problematika zaposlovanja nezakonitih priseljencev zapletena in je torej ni mogoče razrešiti samo s kaznovanjem delodajalcev, temveč so za njeno reševanje potrebni medsektorski, daljnosežni ukrepi; predvsem meni, da je treba zagotoviti skladnost s smernicami ILO pri podpori za delavce migrante, ki so namenjene zagotavljanju spoštovanja njihovih pravic;
78. meni, da boj proti neprijavljenemu delu zahteva celovit pristop, ki mora upoštevati potrebo po ohranitvi in spodbujanju pravic delavcev priseljencev, bodisi zakonitih ali nezakonitih, ki jih delodajalci izkoriščajo;
79. meni, da boj proti neprijavljenemu delu nezakonitih priseljencev ne more biti učinkovit, če se ne bodo odprle zakonite poti priseljevanja, s čimer bi imela Unija zagotovljeno potrebno delovno silo iz tretjih držav, tako visoko kvalificirano kot tudi manj kvalificirano;
80. meni, da se je mogoče proti rastoči sivi ekonomiji, zlasti pa proti izkoriščanju nezakonito priseljenih delavcev, ob kaznovalni politiki in izgonih boriti tudi z instrumenti in mehanizmi za preprečevanje in boj proti izkoriščanju priseljenih delavcev ter upoštevati, da je treba priznati in spoštovati temeljne človekove pravice;
81. poziva države članice, naj nemudoma podpišejo in ratificirajo Konvencijo Sveta Evrope o ukrepanju proti trgovini z ljudmi;
82. poziva države članice, naj opredelijo ali okrepijo ustrezne zakonodajne ukrepe za spodbujanje priseljencev, ki so žrtve izkoriščanja, naj se prijavijo, kar bo prispevalo zlasti k učinkovitejšemu boju proti neprijavljenemu delu;
83. zagovarja združene finančne, davčne in delovne inšpekcijske postopke za boj proti neprijavljenemu delu;
84. vabi Komisijo, da v boju proti sivi ekonomiji na ravni Skupnosti spodbuja upravno sodelovanje in izmenjavo dobrih praks;
85. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.

Spodbujanje socialne vključenosti in boja proti revščini

P6_TA(2008)0467

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. oktobra 2008 o spodbujanju socialne vključenosti in boja proti revščini, vključno z revščino otrok, v EU (2008/2034(INI))

(2010/C 9 E/02)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Posodabljanje socialnega varstva za večjo socialno pravičnost in gospodarsko kohezijo: spodbujanje dejavne vključitve oseb, najbolj oddaljenih od trga dela“ (KOM(2007)0620),
- ob upoštevanju sporočila Komisije o posvetovanju v zvezi z ukrepanjem na ravni EU za spodbuditev dejavne vključitve ljudi, ki so najbolj oddaljeni od trga dela (KOM(2006)0044), in zbirnega poročila služb Komisije o rezultatih tega posvetovanja,

Četrtek, 9. oktober 2008

- ob upoštevanju Priporočila Sveta 92/441/EGS z dne 24. junija 1992 o skupnih merilih v zvezi z zadostnimi sredstvi in socialno pomočjo v sistemih socialnega varstva⁽¹⁾ in Priporočila Sveta 92/442/EGS z dne 27. julija 1992 o zблиževanju politik in ciljev socialne zaščite⁽²⁾,
- ob upoštevanju mnenja Komisije o pravičnem plačilu (KOM(1993)0388),
- ob upoštevanju nacionalnih programov reform v okviru Lizbonske strategije, nacionalnih poročil o strategijah za socialno zaščito in socialno vključenost 2006–2008 in njihovih posodobitev iz leta 2007, ki so jih predstavile države članice,
- ob upoštevanju skupnega poročila o socialni zaščiti in socialni vključenosti za leto 2008 (KOM(2008)0042) ter skupnega poročila o zaposlovanju 2007/2008, ki ga je Svet sprejel dne 13. in 14. marca 2008,
- ob upoštevanju poročila delovne skupine Odbora za socialno zaščito o revščini in dobrem počutju otrok v EU iz januarja 2008,
- ob upoštevanju Mednarodnega pakta o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah, ki so ga sprejeli Združeni narodi leta 1966,
- ob upoštevanju členov 3, 16, 18, 23, 25, 26 in 29 Splošne deklaracije o človekovih pravicah,
- ob upoštevanju resolucij generalne skupščine Združenih narodov A/RES/46/121, A/RES/47/134, A/RES/47/196, A/RES/49/179 in A/RES/50/107,
- ob upoštevanju dokumentov ekonomskega in socialnega sveta Združenih narodov E/CN.4/Sub.2/1996/13, E/CN.4/1987/NGO/2, E/CN.4/1987/SR.29 in E/CN.4/1990/15, E/CN.4/1996/25, E/CN.4/Sub.2/RES/1996/25,
- ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk, sprejete leta 1979,
- ob upoštevanju razvojnih ciljev tisočletja Združenih narodov za leto 2000, zlasti v zvezi z odpravo revščine in lakote (prvi cilj), pridobitvijo splošne osnovne izobrazbe (drugi cilj), enakimi možnostmi za moške in ženske (tretji cilj) ter varstvom okolja (sedmi cilj),
- ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov o otrokovih pravicah iz leta 1989 ter njenega izbirnega protokola glede prodaje otrok, otroške prostitucije in otroške pornografije,
- ob upoštevanju Mednarodne konvencije Združenih narodov o varstvu pravic vseh delavcev migrantov in njihovih družinskih članov iz leta 1990,
- ob upoštevanju Mednarodnega akcijskega načrta Združenih narodov o staranju iz leta 2002,
- ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov iz leta 2006 in njenega izbirnega protokola,
- ob upoštevanju konvencij Mednarodne organizacije dela št. 26 in 131 o določanju minimalne plače,
- ob upoštevanju agende Združenih narodov in Mednarodne organizacije dela za dostojno delo,
- ob upoštevanju sporočila Komisije o spodbujanju dostojnega dela za vse: Prispevek Unije k izvajanju agende za dostojno delo po svetu (KOM(2006)0249) in resolucije Parlamenta z dne 23. maja 2007 o spodbujanju dostojnega dela za vse⁽³⁾,

⁽¹⁾ UL L 245, 26.8.1992, str. 46.

⁽²⁾ UL L 245, 26.8.1992, str. 49.

⁽³⁾ UL C 102 E, 24.4.2008, str. 321.

Četrtek, 9. oktober 2008

- ob upoštevanju sklepov neformalnega srečanja ministrov za zaposlovanje in socialne zadeve na temo kakovostnega dela, v Berlinu od 18. do 20. januarja 2007,
- ob upoštevanju členov 34, 35 in 36 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ki opredeljujejo zlasti pravico do socialne pomoči in pomoči pri pridobitvi stanovanj, visoko raven varovanja zdravja ljudi in dostop do gospodarskih storitev splošnega pomena,
- ob upoštevanju Listine Skupnosti o temeljnih socialnih pravicah delavcev iz leta 1989 in revidirane Evropske socialne listine Sveta Evrope iz leta 1996,
- ob upoštevanju priporočil evropskih socialnih partnerjev iz poročila z naslovom „Ključni izzivi za evropski trg dela: skupna analiza evropskih socialnih partnerjev“ z dne 18. oktobra 2007,
- ob upoštevanju Direktive Sveta 2000/43/ES z dne 29. junija 2000 o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost ⁽¹⁾ in resolucije Parlamenta z dne 28. aprila 2005 o položaju Romov v Evropski uniji ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu ⁽³⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 5. junija 2003 o uporabi odprte metode koordinacije ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Pregled stanja družbene realnosti – Vmesno poročilo spomladanskemu Evropskemu svetu 2007“ (KOM(2007)0063) in resolucije Parlamenta z dne 15. novembra 2007 o dejanskem socialnem stanju ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Strategiji EU o otrokovih pravicah naproti“ (KOM(2006)0367) in resolucije Parlamenta v zvezi s tem z dne 16. januarja 2008 ⁽⁶⁾, zlasti odstavkov 94 do 117,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Obnovljena zaveza za socialno Evropo: krepitev odprte metode koordinacije za socialno zaščito in socialno vključenost“ (KOM(2008)0418),
- ob upoštevanju predloga Komisije o Sklepu Evropskega parlamenta in Sveta o evropskem letu boja proti revščini in socialni izključenosti (2010) (KOM(2007)0797), in stališča Parlamenta z dne 17. junija 2008 ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju svoje izjave z dne 22. aprila 2008 o odpravi uličnega brezdomstva ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju ugotovitev in priporočil iz prelomne študije generalnega sekretarja Združenih narodov o nasilju nad otroki iz leta 2006, v skladu s katero spadajo gospodarske neenakosti in socialna izključenost med dejavnike tveganja za grdo ravnanje z otroki,
- ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 9. julija 2008 z naslovom „Novi evropski program socialnih ukrepov“,
- ob upoštevanju mnenja Odbora regij z dne 18. junija 2008 z naslovom „Dejavna vključitev“,

⁽¹⁾ UL L 180, 19.7.2000, str. 22.

⁽²⁾ UL C 45 E, 23.2.2006, str. 129.

⁽³⁾ UL L 303, 2.12.2000, str. 16.

⁽⁴⁾ UL C 68 E, 18.3.2004, str. 604.

⁽⁵⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0541.

⁽⁶⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0012.

⁽⁷⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0286.

⁽⁸⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0163.

Četrtek, 9. oktober 2008

- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Evropski listini o pravicah odjemalcev energije naproti“ (KOM(2007)0386),
  - ob upoštevanju členov 136 do 145 Pogodbe ES,
  - ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
  - ob upoštevanju poročila Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve ter mnenja Odbora za pravice žensk in enakost spolov (A6-0364/2008),
- A. ker je bil na zasedanju Evropskega sveta v Nici od 7. do 9. decembra 2000 določen cilj EU, da je treba do leta 2010 znatno in merljivo zmanjšati revščino in socialno izključenost; ker je treba napredek pri uresničevanju tega cilja izboljšati,
- B. ker je Evropski svet na zasedanju v Lizboni 23. in 24. marca 2000 sklenil, da bo do leta 2010 odpravil revščino otrok v Evropi,
- C. ker je Evropski svet na zasedanju v Nici od 7. do 9. decembra 2000 pozval države članice, naj zagotovijo nadaljnje spremljanje priporočila iz leta 1992 o najmanjših sredstvih, ki jih morajo zagotoviti sistemi socialne zaščite,
- D. ker je v Priporočilu Sveta 92/441/EGS priznana osnovna pravica osebe do zadostnih sredstev in socialne pomoči, da lahko živi dostojno življenje,
- E. ker je v Listini Skupnosti o temeljnih socialnih pravicah delavcev iz leta 1989 priznana pravica delavcev do pravičnega plačila; ker sta Parlament in Komisija leta 1993 obravnavala potrebo po usklajenih politikah o minimalni plači, ki bi omogočila delavcem pravico do plače, ki zadostuje za dostojen življenjski standard,
- F. ker je, ko se je EU zavezala boju proti revščini in socialni izključenosti v letu 2001, 55 milijonov ljudi v EU živelo na robu revščine zaradi prenizkih dohodkov (15 % prebivalstva v EU-15); ker je leta 2005 ta številka narasla na 78 milijonov (16 % prebivalstva v EU-25),
- G. ker stalne razlike v plačah moških in žensk povzročajo šibkejši položaj žensk v boju proti revščini,
- H. ker bi se brez vseh socialnih transferjev tveganje revščine v EU zlasti za ženske povečalo s 16 % na 40 % ali na 25 % brez pokojninskih prispevkov,
- I. ker krajše, počasneje napredujoče in slabše plačane zaposlitve žensk vplivajo tudi na njihovo tveganje revščine, zlasti za starejše od 65 let (21 % ali pet odstotnih točk večje kot pri moških),
- J. ker je skoraj ena tretjina prebivalcev Unije otrok in mladih ter je 19 milijonov otrok na pragu tveganja revščine, mnogo od njih je ločenih od svojih družin zaradi revščine v družini; ker je razmerje med revščino, starševstvom in blaginjo otrok v različnih družbenih okoliščinah zapleteno, vključno z zaščito otrok pred vsemi vrstami zlorabe,
- K. ker predstavljata zlasti skrajna revščina in socialna izključenost kršenje vseh človekovih pravic,
- L. ker precejšen del prebivalstva Unije ostaja socialno izključen, saj ena oseba od petih živi v podstandardnem stanovanju in vsak dan približno 1,8 milijona ljudi poišče nastanitev v posebnih zatočiščih za brezdomce, 10 % jih živi v gospodinjstvih, kjer nihče ni zaposlen, dolgotrajna brezposelnost se približuje 4 %, 31 milijonov ali 15 % delavcev zasluži zelo nizko plačo, 8 % ali 17 milijonov delavcev živi v revščini zaradi prenizkih dohodkov kljub zaposlitvi, delež oseb, ki zgodaj opustijo šolanje, presega 15 % in še vedno obstaja „digitalna vrzel“ (44 % prebivalstva EU nima interneta ali ne zna uporabljati računalnika),

Četrtek, 9. oktober 2008

- M. ker revščina in neenakost nesorazmerno vplivata na ženske; ker povprečen dohodek žensk predstavlja le 55 % dohodka moških; ker revščina zelo in nesorazmerno vpliva na ženske v starosti; ker se zaradi nedostopnosti visokokakovostnih storitev nesprijemljivo poveča tveganje revščine za ženske,
- N. ker imajo regionalni in lokalni organi že pomembno odgovornost za zagotavljanje splošnih storitev javne uprave in pravic, hkrati pa so podrejeni omejevalnemu pritisku javnega proračuna,
- O. ker naložbe v otroke in mlade prispevajo k večji gospodarski blaginji za vse in rešitvi iz kroga pomanjkanja, in ker je bistveno preprečevati težave ali posredovati, takoj ko so ugotovljene, da se ohranijo življenjske priložnosti otrok,
- P. ker sta revščina in brezposelnost povezani s slabim zdravstvenim stanjem in slabim dostopom do zdravstvenega varstva zaradi dejavnikov, kot so slaba prehrana, slabši življenjski pogoji na območjih z neugodnim položajem, neustrezne bivalne razmere in stres,
- Q. ker so vplivi neenakosti, revščine, socialne izključenosti in pomanjkanja priložnosti medsebojno povezani ter zahtevajo usklajeno strategijo na ravni držav članic, ki ne bo osredotočena le na dohodek in bogastvo, ampak tudi v vprašanja, kot so dostop do zaposlitve, izobraževanja, zdravstvenih storitev, informacijske družbe, kulture, prevoza in priložnosti prihodnjih generacij,
- R. ker se je po statističnih podatkih Evropske unije o prihodkih in življenjskih razmerah (EU-SILC) dohodkovna neenakost v obdobju od leta 2000 do leta 2005 v Uniji (razmerje S20/S80) bistveno povečala s 4,5 na 4,9, tako da je leta 2005 dohodek najbogatejših 20 % prebivalcev Unije skoraj petkrat večji od dohodka ostalih 80 % prebivalcev,
- S. ker zaporna kazen brez ustrezne rehabilitacije in izobraževanja pogosto povzroči le dodatno socialno izključenost in brezposelnost,
- T. ker je 16 % celotnega aktivnega delovnega prebivalstva Unije invalidov (Eurostat 2002); ker so stopnje brezposelnosti med invalidi, kamor spadajo tudi osebe s težavami v duševnem zdravju, starejše osebe in pripadniki narodnostnih manjšin v vsej Evropski uniji, še vedno nesprijemljivo visoke; ker 500 000 invalidov še vedno živi v velikih zaprtih domovih,

Celovitejši pristop k dejavni socialni vključitvi

1. pozdravlja pristop Komisije k dejavni socialni vključitvi; meni, da mora skupni cilj politik dejavne socialne vključitve biti izvajanje temeljnih človekovih pravic, da bi ljudem omogočili dostojno življenje ter sodelovanje v družbi in na trgu dela;
2. meni, da morajo politike dejavne socialne vključitve odločilno vplivati na izkoreninjenje revščine in socialne izključenosti glede zaposlenih oseb („zaposleni, ki živijo na pragu revščine“) in oseb, ki niso zaposlene; se strinja s Komisijo, da bi moral celovitejši pristop k dejavni vključitvi temeljiti na naslednjih skupnih načelih:
  - a) dovolj visoka dohodkovna podpora, s katero bi preprečili socialno izključenost: države članice morajo v skladu z načeloma subsidiarnosti in sorazmernosti opredeliti sheme minimalnega dohodka, s tem povežane ugodnosti in socialno pomoč, ki morajo biti lahko dostopne in zagotavljati zadostne vire ter strateški načrt za politike dejavne vključitve za rešitev ljudi iz revščine in preprečevanje socialne izključenosti, pri čemer je treba upoštevati, da politike dejavne vključitve vključujejo večjo enakost sistemov socialnega varstva in zagotavljajo ustrezne podporne ukrepe (npr. rehabilitacijo, usposabljanje, svetovanje, varstvo otrok, stanovanja, jezikovno usposabljanje za migrante, podporne storitve), da bi ljudem omogočili dostojno življenje;

Četrtek, 9. oktober 2008

- b) povezava z vključujočim trgom dela: politike dejavne vključitve morajo stremeti k oblikovanju stabilne in varne visokokakovostne zaposlitve, k izboljšanju privlačnosti delovnih mest, ustvarjanju kakovostnih delovnih mest in spodbujanju kakovosti pri zaposlovanju, zagotavljanju visoke ravni zdravja in varnosti pri delu, povečevanju produktivnosti in dejavne podpore za najbolj prikrajšanje, zagotavljanju posebnih podpornih ukrepov in storitev za spremljanje ljudi do zaposlitve in spodbujanje ohranjanja zaposlitve, razvijanju podjetniških dejavnosti in zagotavljanju pomoči pri iskanju zaposlitve, k zagotavljanju visokokakovostne izobrazbe, poklicnega usposabljanja, nadaljnega usposabljanja in vseživljenjskega učenja, osebnega svetovanja, posebne pomoči in subvencioniranega zaposlovanja za ranljive skupine, kot so delavci invalidi;
- c) povezava do boljšega dostopa do kakovostnih storitev: treba je okrepiti dostopnost, cenovno dostopnost, odprtost, preglednost, univerzalnost in kakovost temeljnih storitev (socialno varstvo, storitve splošnega (gospodarskega) interesa), da bi spodbudili socialno in ozemeljsko kohezijo, zagotavljali temeljne človekove pravice in dostojno življenje, predvsem za ranljive in prikrajšane družbene skupine, kot so invalidi, starejši, enostarševske družine in velike družine, ter storitve načrtovati na način, pri katerem so upoštevane potrebe različnih skupin; treba se je izogniti nadaljnji privatizaciji javnih služb in služb socialnega skrbstva, razen če so vsem državljanom zagotovljene cenovna dostopnost, kakovost in dostopnost;
- d) vključevanje načel enakosti med spoloma, nediskriminacije in dejavne udeležbe: politike dejavne vključitve morajo zagotavljati spodbujanje enakosti med moškimi in ženskami in prispevati k odpravljanju vseh oblik diskriminacije v vseh vidikih zgoraj omenjene dejavne socialne vključitve; aktivno sodelovanje: dobro upravljanje, udeležbo in vključevanje vseh ustreznih akterjev je treba spodbujati z neposrednim vključevanjem oseb, ki so jih prizadeli revščina in socialna izključenost ter neenakost tako na nacionalni kot na evropski ravni – ter zlasti ljudi, ki živijo v skrajni revščini – ter tudi socialnih partnerjev in nevladnih organizacij v razvoj, upravljanje, izvajanje in ocenjevanje strategij;
3. meni, da je treba Priporočilo Sveta 92/441/EGS razširiti in posodobiti glede na rezultate pregleda stanja družbene realnosti v Unije in predlagani celoviti pristop k dejavni vključitvi ter da je treba v tem priporočilu upoštevati tudi pojav novih socialnih tveganj, povezanih z demografskimi spremembami ter gospodarstvom, ki temelji na znanju in storitvah;
4. podpira stališče Komisije, da mora celovitejši pristop k dejavni vključitvi vključevati tudi poseben poudarek na izkoreninjenju revščine otrok, odpravi neenakosti glede dostopa do zdravstvenega varstva in zdravstvenih rezultatov, obvladovanju revščine in socialne izključenosti v zvezi z javnimi in zasebnimi pokojninami in upokojitvijo ter zagotavljanju dostojne in visokokakovostne dolgoročne oskrbe;

Zagotavljanje zadostnega dohodka za dostojno življenje za vse

5. poudarja, da večina držav članic v EU-27 ima nacionalne sheme minimalnega dohodka, vendar ne vse; spodbuja države članice, da zagotovijo sheme minimalnega dohodka za socialno vključenost, ter jih poziva k izmenjavi najboljših praks; priznava, da je dolžnost držav članic, v katerih je zagotovljena socialna pomoč, poskrbeti, da državljan razumejo svoje pravice in jih lahko uresničujejo;
6. močno obžaluje, da nekatere države članice ne upoštevajo Priporočila Sveta 92/441/EGS, ki priznava „temeljno pravico osebe do zadostnih sredstev in socialne pomoči za način življenja, ki je združljiv s človeškim dostojanstvom“;
7. se strinja s Komisijo, da je raven socialne pomoči v večini držav članic že pod mejo ogroženosti zaradi revščine; vztraja, naj bo osrednji cilj shem dohodkovne podpore reševanje ljudi iz revščine in zagotavljanje dostojnega življenja; poziva Komisijo, naj preveri, če bi bil brezpogojni osnovni dohodek za vse lahko učinkovito orodje v boju proti revščini;
8. poziva Komisijo, naj pripravi natančno poročilo o tem, ali države članice pri zagotavljanju socialne varnosti (med drugim shem minimalnega dohodka ter s tem povezanih prejemkov, prejemkov za brezposelnost, invalidnost in preživele družinske člane, obveznih in dopolnilnih pokojninskih shem, predčasnih pokojnin) zagotavljajo dohodke nad pragom tveganja revščine Unije, ki znaša 60 % nacionalnega povprečnega ekvivalentnega dohodka;

Četrtek, 9. oktober 2008

9. meni, da bi morala Komisija razmisliti o vzpostavitvi skupne metode izračuna najmanjšega zneska za preživetje in življenjskega stroška (košara blaga in storitev) za zagotovitev primerjalnih meritev praga revščine ter opredelitev merila o potrebnem socialnem ukrepanju;
10. poudarja, da je tveganje skrajne revščine večje za ženske kot moške; poudarja, da današnji stalni trend feminizacije revščine v evropskih družbah kaže, da sedanji okvir sistemov socialne zaščite ter velik obseg socialnih in ekonomskih politik ter politik zaposlovanja v Uniji nista namenjena izpolnjevanju potreb žensk in obravnavi razlik pri delu žensk; poudarja dejstvo, da revščina in socialna izključenost žensk v Evropi zahtevata posebne in raznolike odzive politike, povezane s spolom;
11. navaja, da so ustrezni sistemi minimalnega dohodka temeljni predpogoj Unijo, ki temelji na socialni pravičnosti in enakih možnostih za vse; poziva države članice, naj zagotovijo ustrezen dohodek za obdobja brez zaposlitve ali med zaposlitvami s posebnim poudarkom na skupinah žensk, ki imajo dodatne odgovornosti;
12. poziva Svet, naj sprejme cilj Unije glede shem minimalnega dohodka in shem dohodkov, ki so zagotovljeni s prispevki za socialno varnost, na vsaj 60 % nacionalnega povprečja ekvivalentnega dohodka in doseže dogovor glede časovnega razporeda za doseganje tega cilja v vseh državah članicah;
13. meni, da je tveganje revščine večje za ženske kot moške, zlasti v starosti, saj sistemi socialne zaščite pogosto temeljijo na načelu stalne plačane zaposlitve; poziva k pravici posameznika do ustreznega minimalnega dohodka, ki ne temelji na prispevkih iz zaposlitve;
14. meni, da revščina, ki vpliva na že zaposlene, ne odraža naravnih ali enakopravnih delovnih pogojev, ter zahteva, da se prizadevanje usmeri na ureditev tega stanja na tak način, da lahko plačilo na splošno, zlasti pa minimalne plače, ne glede na to, ali so predpisane z zakonom ali so kolektivno dogovorjene, prepreči revščino zaradi prenizkih dohodkov in zagotovi dostojen življenjski standard;
15. poziva Svet, naj sprejme cilj Unije, da morajo minimalne plače (zakonsko določene, kolektivno dogovorjene na nacionalni, regionalni ali sektorski ravni) znašati vsaj 60 % ustrezne povprečne plače (nacionalne, sektorske itd.), in doseže dogovor glede časovnega razporeda za doseganje cilja v vseh državah članicah;
16. poudarja, da je sheme za zagotavljanje minimalne plače treba dopolniti s svežnjem podpornih ukrepov za spodbujanje socialnega vključevanja, kot je sveženj s spodbudami za socialno vključevanje, na primer glede stanovanja, izobrazbe, usposabljanja, prekvalifikacije in vseživljenjskega učenja kot tudi trdnega gospodarskega upravljanja in shem dohodkovne podpore, da se prispeva h kritju stroškov posameznikov in gospodinjstev na tak način, da se zagotovi zadostitev življenjskih potreb in potreb po vseživljenjskem izobraževanju zlasti za samske osebe, enostarševske družine in velike družine;
17. poziva države članice, naj pregledajo svojo pogosto zapleteno in neurejeno mrežo shem dohodkovne podpore ne glede na njihovo posebno naravo (med drugim shem minimalnega dohodka ter s tem povezanih prejemkov, shem dohodkov, ki so zagotovljeni s prispevki za socialno varnost), da se izboljšajo njihova dostopnost, učinkovitost in uspešnost;
18. meni, da bi morale države članice zagotoviti ciljno usmerjene dodatne prejemke za prikrajšane skupine (na primer za invalide ali osebe s kroničnimi boleznimi, starše samohranilce ali gospodinjstva z veliko otroki), ki krijejo dodatne stroške med drugim za osebno podporo, uporabo posebnih zmogljivosti ter zdravstveno in socialno varstvo ter med drugim vzpostaviti raven dostopnih cen zdravil za prikrajšanje socialne skupine; poudarja potrebo po zagotovitvi dostojnih ravni invalidske in starostne pokojnine;
19. priznava, da je dohodek med samozaposlenimi osebami neenakomerno porazdeljen in da četrtnina samozaposlenih oseb živi pod pragom revščine, zato je treba večjo institucionalno podporo nameniti podjetnikom, da se preprečijo pasti revščine;

Četrtek, 9. oktober 2008

Izkoreninjanje revščine otrok: od analize do ciljnih politik in izvajanja

20. poudarja pomen celovitega pristopa k materialni varnosti in dobremu počutju otrok na podlagi Konvencije Združenih narodov o otrokovih pravicah, tako da lahko družine, zlasti velike družine, koristijo ravni zadostnih prihodkov, s čimer otrokom nudijo ustrezno stanovanje in hrano ter tudi kakovostne zdravstvene in socialne storitve ter storitve s področja izobraževanja z namenom skladnega razvoja otrok v fizičnem in osebnostnem smislu; vendar priznava, da morajo osnovne potrebe otrok imeti prednost pred finančnimi vprašanji držav članic;
21. poziva institucije EU, države članice in organizirana združenja civilne družbe, naj zagotovijo stalno organiziranost sodelovanja otrok v skladu s temeljnimi načeli varnega in pomembnega sodelovanja;
22. Opozarja na razsežnosti celovitega pristopa:
- a) priznavanje otrok in mladih kot državljanov in neodvisnih imetnikov pravic ter tudi članov družine;
  - b) zagotavljanje, da otroci odraščajo ob podpori sredstev in vseh oblik pomoči, s katerimi se zadovoljujejo vsi vidiki njihovih čustvenih, socialnih, fizičnih, izobrazbenih in spoznavnih potreb, pri čemer se zagotavlja zlasti osnovna podpora za starše in družine, ki živijo v skrajni revščini, tako da lahko dobijo sredstva za izpolnjevanje svojih odgovornosti, s čimer se prepreči, da bi starši zapuščali otroke ali jih dajali v ustanove v težkih materialnih okoliščinah;
  - c) zagotavljanje dostopa do storitev in priložnosti, ki so otrokom potrebne za spodbujanje njihovega sedanjega in prihodnjega dobrega počutja; namenitev posebne pozornosti otrokom, ki potrebujejo posebno podporo (etničnim manjšinam, priseljencem, otrokom z ulice in invalidnim otrokom), da lahko izkoristijo ves svoj potencial in da se preprečijo ranljive situacije, zlasti večgeneracijska revščina, tudi prek zagotavljanja dostopa otrokom do izobraževanja in zdravstvenega varstva;
  - d) omogočanje otrokom, da so udeleženi v družbi tudi pri odločitvah, ki so primerne za njihovo starost in ki neposredno vplivajo na njihova življenja ter na njihovo socialno, rekreacijsko, športno in kulturno udejstvovanje;
  - e) dodelitev finančne pomoči velikim družinam z namenom zaustavitve upadanja števila prebivalstva kot tudi pomoči za starše samohranilce, ki vzgajajo enega ali več otrok, skupaj z ukrepi za lažjo vključitev ali vrnitev na trg dela, pri čemer se opozarja, da je ta položaj vse bolj razširjen in da so težave, s katerimi se srečuje enostarševska družina v takih okoliščinah, veliko večje kot v dvostarševskih družinah;
  - f) priznavanje vloge, ki jo imajo družine pri dobrem počutju in razvoju otrok;
  - g) poudarja pomembnost podpore ponovni združitvi otrok z ulice, otrok, žrtev trgovine, in mladoletnikov brez spremstva z njihovimi družinami, pri čemer se v vsakem primeru upošteva, kar je najboljše za otroka; poudarja, da morajo ponovno združitve spremljati posebni ukrepi ponovnega vključevanja v družbo otrok v socialno-ekonomskih razmerah, ki so jih prisilile v dejavnosti nezakonitega ustvarjanja dohodka, ki škodujejo njihovemu telesnemu in moralnemu razvoju, npr. prostitucija in prekupčevanje z mamili; poziva k skupnemu usklajenemu ukrepu za obravnavanje ključnih vzrokov skrajne marginalizacije in revščine otrok z ulice in njihovih družin, kar izboljšuje njihov dostop do kakovostnih storitev in omogoča boj proti organiziranemu kriminalu; poziva Svet, naj sprejme vseevropsko zavezo na podlagi resolucije Parlamenta z dne 16. januarja 2008 z naslovom „Strategiji EU o otrokovih pravicah naproti“, da se do leta 2015 zagotovi, da nobenemu otroku ni treba živeta na ulici;
  - h) spodbuja države članice, naj upoštevajo, da začaran krog skrajne revščine, ranljivosti, diskriminacije in socialne izključenosti ogroža otroke, zlasti otroke z ulice, ter da so za obravnavanje raznolikih pomanjkljivosti potrebni diferencirani in individualizirani ukrepi; poziva države članice, naj potrdijo skupno prizadevanje EU za odpravo trgovanja z otroki in prostitucije, zasvojenosti otrok od drog, nasilja proti otrokom in mladoletniškega prestopništva;

Četrtek, 9. oktober 2008

23. poziva Komisijo, naj revščino in socialno izključenost otrok obravnava v širšem kontekstu oblikovanja politik EU, vključno z vprašanji priseljavanja, invalidnosti, diskriminacije, zaščite otrok pred vsemi oblikami grdega ravnanja in zlorabe, oseb, ki skrbijo za otroke in odrasle, enakosti spolov, podpore družinam, dejavne socialne vključitve, oskrbe v mladih letih in izobrazbe, vseživljenjskega učenja ter usklajevanja delovnega, zasebnega in družinskega življenja;
24. poziva Komisijo in države članice, naj učinkovito izvajajo načelo enakega plačila za delo enake družbene vrednosti in izvedejo posebno analizo in reformo sistemov socialne zaščite ter razvijejo smernice EU za reformo sistemov socialne zaščite s stališča enakosti spolov, vključno z individualizacijo pravic do socialne varnosti, prilagoditvijo socialne zaščite in storitev spremenjenim družinskim strukturam ter zagotavljanjem, da se sistemi socialne zaščite bolje odzovejo na negotov položaj žensk in izpolnjujejo potrebe najbolj ranljivih skupin žensk;
25. poziva Komisijo, naj izboljša primerjalno analizo in spremljanje pri odprti metodi usklajevanja, oblikuje skupne kazalnike in zbere primerljive visokokakovostne podatke in dolgoročne statistike o razmerah otrok, ki zajemajo vse vidike celovitega pristopa k boju proti revščini otrok in socialni izključenosti, vključno z nastanitvijo otrok in družin, da se lahko spremlja dobro počutje otrok;
26. spodbuja Eurostat, naj vzpostavi povezavo z nizom kazalnikom, ki se razvija za spremljanje učinka dejavnosti EU na pravice in blaginjo otrok, ki jih je naročila Agencija Evropske unije za temeljne pravice; poudarja, da si morajo Komisija, Agencija za temeljne pravice in države članice v sodelovanju z ustreznimi agencijami Združenih narodov, mednarodnimi organizacijami in raziskovalnimi središči skupaj prizadevati za izboljšanje zbiranja primerljivih statističnih podatkov v zvezi s položajem otrok v EU, kar je navedel že v prej omenjeni resoluciji z dne 16. januarja 2008; poziva države članice, naj sprejmejo vse potrebne ukrepe, da se upoštevajo priporočila iz poročila odbora za socialno zaščito o revščini in blaginji otrok v Evropi, sprejetem 17. januarja 2008, ki poudarja, da morajo države članice preučiti različne vire podatkov o otrocih v ranljivem položaju, ki so na voljo na nacionalni in regionalni ravni;
27. poziva države članice, da vzpostavijo preventivne sisteme za ugotavljanje kritičnih položajev, kot so verjetna izguba doma staršev, nenadna odstranitev otrok iz šole ali primeri zlorabe, ki so jo utrpeli starši v času svojega otroštva; poziva države članice, da izvajajo aktivno politiko, katere cilj je preprečevanje, da bi otroci prežgodaj opustili šolanje, prek mehanizmov, ki zagotavljajo podporo ogroženim skupinam;
28. poziva države članice, ki tega še niso storile, da svojim lokalnim organom prenesejo pristojnost vzpostavitve in vodenja sistemov za pomoč otrokom v stiski za zagotovitev njihove čim večje učinkovitosti;
29. podpira stališče Komisije, da se najboljši rezultati boja proti revščini otrok dosežejo z ravnovesjem med obravnavanjem raznolikosti sodobnih družinskih struktur in obravnavanjem otrokovih pravic;
30. poziva Komisijo, naj spodbuja uravnotežen sklop politik, ki je podprt z ustreznimi sredstvi ter temelji na jasnih ciljnih in namelih, ter pri tem upošteva posamezne nacionalne okoliščine in se usmeri zlasti v zgodnje ukrepanje;
31. poziva države članice, naj okrepijo proces medsebojnega učenja ter spremljanje uspešnih in neuspešnih politik boja proti revščini otrok in socialni izključenosti;
32. poudarja, kako pomembno je, da celostne in celovite družinske politike presegajo dejavno vključitev, da se obravnavajo vsi vidiki dobrega počutja otrok in družine ter odpravita revščina otrok in socialna izključenost v Uniji;
33. poziva države članice, naj si izmenjujejo najboljše prakse glede sodelovanja otrok in spodbujajo vključevanje otrok v odločanje v zvezi z njihovo prihodnostjo, ker je to najboljši način za uporabo otroškega vidika;

Četrtek, 9. oktober 2008

34. pozdravlja zavezanost Komisije in držav članic Konvenciji Združenih narodov o otrokovih pravicah; poziva Komisijo in države članice, naj jasno povežejo program otrokovih pravic in program boja proti revščini otrok in izključenosti, saj sta revščina otrok in pomanjkanje kršitev temeljnih človekovih pravic; spodbuja države članice, naj pri pripravi strategij socialnega vključevanja upoštevajo priporočila odbora iz konvencije, ki temeljijo na poročilih držav pogodbenic o izvajanju in alternativnih poročilih nevladnih organizacij;

35. poudarja, da starši samohranilci ne smejo biti v slabšem položaju, kot so pari z otroki, kar zadeva storitve in olajšave;

36. poziva države članice, da oblikujejo nacionalne strategije za zmanjšanje in odpravljanje revščine otrok na podlagi raznolikega pristopa, ki upošteva razlike na ravni revščine, odvisne od regije in starosti otrok;

37. poziva države članice, naj zagotovijo, da imajo vsi otroci in družine, vključno s tistimi, ki se srečujejo z revščino in socialno izključenostjo, dostop do visokokakovostnih storitev socialnega varstva, ki dobro razumejo vpliv revščine na družine, vključno z večjim tveganjem za zlorabo otrok in slabim ravnanjem ter njunim vplivom;

Politike zaposlovanja za socialno vključujoče trge dela

38. se strinja s Komisijo, da je imetje službe najboljši način za preprečitev revščine in socialne izključenosti, vendar to ni vedno zagotovilo, saj je po uradnih statističnih podatkih 8 % delavcev v Uniji na pragu revščine; zato poziva Komisijo in države članice, naj učinkovito izvajajo Direktivo 2000/78/ES;

39. poziva države članice, naj učinkoviteje izvajajo veljavno zakonodajo Skupnosti na področju zaposlovanja in socialnih zadev;

40. poudarja, da je 20 milijonov ljudi, večinoma žensk, v Uniji prizadela revščina zaposlenih, kar pomeni, da 6 % skupnega prebivalstva in 36 % delovnega prebivalstva ogroža revščina zaposlenih; poziva države članice, naj sprejmejo zakonodajo o minimalni plači kot sestavni del aktivnega vključevanja;

41. poudarja, da je delež zaposlitev s krajšim delovnim časom v Uniji 31 % pri ženskah in 7,4 % pri moških; poudarja, da je zaposlitev s krajšim delovnim časom za ženske pogosto le nepomembno ali postransko delo s krajšim delovnim časom z majhnim plačilom in nezadostno socialno zaščito; poudarja, da zato za ženske obstaja večje tveganje revščine, zlasti v starosti, ker pokojnine pri zaposlitvi s krajšim delovnim časom pogosto ne zadostujejo za samostojno življenje;

42. meni, da potrebujejo najbolj prikrajšanje skupine posebne ukrepe za dejavno vključitev na trg dela:

i) podporo pri osebnem razvoju prek izobraževanja, usposabljanja, vseživljenjskega učenja, pridobivanja znanja na področju IT in ocenjevanja ter tudi družinske stabilnosti, socialne integracije in vključenosti pred zaposlitvijo, priznavanje, da je lastna odgovornost posameznika do vključevanja v družbo zelo pomembna in jo je treba spodbujati;

ii) zagotavljanje maksimalnega dostopa do informacij in osebno prilagojenih poti do varne in stabilne visokokvalificirane zaposlitve v skladu s potrebami in zmožnostmi ljudi; odpravo ovir za ljudi, ki vstopajo ali se vračajo na trg dela, s posebnim poudarkom na enostarševskih družinah, in spodbujanje postopne upokojitve za povišanje ravni prihodkov starejših ljudi in preprečitev osiromašenja;

Četrtek, 9. oktober 2008

iii) podporne ukrepe za pospeševanje zaposlitve in ohranjanje na trgu dela (priložnosti za usposabljanje na delovnem mestu in vseživljenjsko učenje); razvijanje podjetništva in organizacijo dela, ki osebam na robu družbe pomaga pri vključevanju na delovno mesto ali na trg dela ter usklajevanju zaposlitve z naporom pri soočanju s socialno prikrajšanostjo (na primer osebe, ki imajo težave s stanovanjem, skrbijo za vzdrževane člane družine ali imajo zdravstvene težave);

iv) spremljanje prenehanja dela oseb, ki so dosegle upokojitveno starost, zaradi sproščanja delovnih mest;

43. meni, da morajo politike, ki zagotavljajo, da se delo izplača, obravnavati težavo pasti nizkega osebnega dohodka in izmenjavanje nizkega dohodka in izostanka dohodka na nižjih ravneh trga dela, kjer se posamezniki soočajo z delovnimi mesti, ki so negotova, slabo plačana, neakovostna in nizko produktivna ter z brezposelnostjo in/ali nedejavnostjo; poudarja, da je treba kot prednostno obravnavati potrebo po prilagodljivosti v brezposelnosti ter socialne olajšave; meni, da morajo sistemi socialnega skrbstva spodbuditi ljudi k iskanju novih možnosti za delo, medtem ko se spodbuja odprtost do sprememb prek ublažitve izgube prihodka in zagotavljanja možnosti za izobrazbo; poziva oblikovalce politik, da uporabijo koncept prožne varnosti v svojih politikah, ki zagotavljajo, da se delo izplača;

44. poziva države članice, naj ponovno razmislijo o „aktivacijskih politikah“, ki temeljijo na preveč omejujočih pravilih o upravičenosti in pogojevanju za prejemke in ljudi silijo k sprejemanju nizkokakovostnih delovnih mest, ki ne nudijo zadostnega dohodka za dostojno življenje;

45. predlaga, da se poišče ravnovesje med osebno odgovornostjo posameznikov in zagotovitvijo socialne pomoči, da se vsakemu omogoči dostojno življenje in udeležnost v družbi;

46. poudarja stališče Sveta, da bi morale aktivne politike trga dela spodbujati „dobro delo“ in navzgor usmerjeno socialno mobilnost ter zagotavljati pot k redni, pridobitni zaposlitvi z ustrežno socialno zaščito, dostojnimi delovnimi pogoji in plačilom;

47. poudarja potencial socialnega gospodarstva, socialnih podjetij, neprofitnega sektorja in sektorja javnega zaposlovanja za zagotovitev podprtih zaposlitvenih možnosti in delovnega okolja ranljivim skupinam, ki ga morajo raziskati in popolnoma podpreti države članice ter politike Skupnosti (evropski socialni sklad, regionalni in kohezijski skladi itd.);

48. se strinja s Komisijo, da morajo za tiste, ki ne morejo delati iz različnih razlogov (kot so težka invalidnost, starost ali nezmožnost, vpliv trajne in generacijske revščine in/ali diskriminacije, obremenjenost z družinskimi ali varstvenimi obveznostmi ali lokalna prikrajšanost), politike dejavne vključitve zagotoviti varstveni dodatek in podporne ukrepe, da se preprečita revščina in socialna izključenost ter se jim omogočita dostojno življenje in sodelovanje v družbi;

49. poziva države članice, naj zmanjšajo davčni pritisk na ljudi z nižjimi prihodki in tudi na ljudi s povprečnimi prihodki, da se prepreči ujetost delavcev v zanko nizkih plač ter odvrne od opravljanja neprijavljene dela;

50. poudarja socialne spremembe v Evropi, ki spreminjajo socialno strukturo gospodinjstev; zahteva, da se te spremembe upoštevajo z namenom odprave ovir na trgu dela za zasebne partnerje, če neporočen par živi skupaj;

51. meni, da morajo socialno gospodarstvo in socialna podjetja zagotoviti dostojne delovne pogoje in plačila ter tudi spodbujati enakost spolov in protidiskriminacijsko politiko (kot so zapolnitev razlik v plačah med spoloma, spoštovanje kolektivnih pogodb in minimalnih plačil ter zagotavljanje enakega obravnavanja);

52. ugotavlja, da je treba kljub dobrodošli večji udeležbi pri visokem izobraževanju države članice spodbujati k ohranjanju in uvajanju vajeništva; poziva države članice, da oblikujejo skladne politike o pripravništvih, ki zagotavljajo minimalna jamstva in dostojno plačilo, ter se bojujejo proti sedanjim težnjam po spreminjanju zaposlitev v neplačana pripravništva;

Četrtek, 9. oktober 2008

53. poziva Komisijo in države članice, naj oblikujejo enoten pristop v izobraževalnih sistemih v Uniji do procesov poklicnega usmerjanja na podlagi podobnih izobraževalnih načinov, ki mladim ljudem omogočajo usposabljanje na delovno usmerjenem področju, ki ga sami izberejo kot del poklicne poti; poudarja, da morajo sistemi usposabljanja temeljiti na medsebojnem priznavanju diplom in poklicnih spričeval ter morajo vključevati poučevanje jezikov za odpravo komunikacijskih ovir v Skupnosti; meni, da morajo ukrepi preusposabljanja vzpostaviti ravnovesje med čustvenim in poklicnim dobrim počutjem, tako da se to poklicno preusposabljanje ne obravnava kot omejenost ali ovira za poklicni razvoj;

54. opozarja na potrebo po spodbujanju dejavne vključitve mladih, starejših in priseljencev v vsa prizadevanja za oblikovanje vključujočega trga dela; poziva Svet, Komisijo in države članice, naj pripravijo vrsto nujnih ukrepov za boj proti neprijavljenemu delu, prisilnemu delu otrok in zlorabljanju delavcev in razreši zavajajočo zamenjavo gospodarske migracije s prošnjami za azil in zamenjavo obojega z nezakonitim priseljevanjem; poziva države članice, naj pripravijo zakonodajo, ki bo preprečevala izkoriščanje ranljivih delavcev s strani posrednikov delovne sile (t. i. gangmasterjev), ter podpišejo in ratificirajo Konvencijo Združenih narodov o varstvu pravic vseh delavcev migrantov in njihovih družinskih članov;

Zagotavljanje kakovostnih storitev in zagotavljanje dostopa ranljivim in prikrajšanim skupinam

55. pozdravlja stališče Komisije, da morajo zakonsko določene in dodatni sheme socialne varnosti ter zdravstvene in socialne storitve splošnega interesa imeti preventivno vlogo in vlogo socialne kohezije, olajševati vključevanje oseb v družbo in varovati njihove temeljne pravice; izpostavlja potrebo po zagotovitvi razvoja visokokakovostne, dostopne in cenovno dostopne oskrbe pomoči potrebnih ter podpore tistim, ki zagotavljajo oskrbo; poziva države članice, naj opredelijo in obravnavajo težave, s katerimi se srečujejo negovalci, ki so pogosto prisiljeni ostati zunaj trga dela;

56. se strinja s Komisijo, da morajo vse storitve splošnega interesa, vključno z omrežnimi panogami, kot so prevoz, telekomunikacije, energija in druge javne in finančne storitve, imeti pomembno vlogo pri zagotavljanju socialne in ozemeljske kohezije ter prispevati k dejavni vključitvi;

57. poudarja, da mora biti dostop do blaga in storitev pravica vsakega državljana EU, ter zato pozdravlja predlog Komisije za horizontalno direktivo, ki bi dopolnjevala Direktivo 2000/78/ES in obsegala vse oblike diskriminacije na podlagi člena 13 Pogodbe ES, kar bi moralo pomagati v boju proti diskriminaciji na drugih področjih življenja poleg zaposlitve, vključno z diskriminacijo na podlagi invalidnosti, starosti, vere ali prepričanja ali spolne usmeritve; hkrati meni, da je potreben nadaljnji napredek v zvezi z izvajanjem obstoječih direktiv Skupnosti glede nediskriminacije;

58. spodbuja države članice, naj preučijo socialne tarife za ranljive skupine, na primer na področju energije in javnega prevoza, ter načine za pridobitev mikrokreditov, da se spodbuja aktivno vključevanje, in tudi brezplačno zdravstveno varstvo in izobraževanje za ljudi v materialnih težavah;

59. spodbuja Komisijo in države članice, da izboljšajo izpolnjevanje obveznosti univerzalnih storitev (na primer sektor telekomunikacij in poštnih storitev) za okrepitev dostopnosti in cenovne dostopnosti osnovnih storitev ter tudi izboljšanje izpolnjevanja obveznosti ciljno usmerjenih javnih storitev, da se obravnavajo ranljive in prikrajšane skupine družbe;

60. poziva Svet, naj se dogovori o vseevropski zavezi za odpravo brezdomstva do leta 2015, in države članice, naj oblikujejo enotne politike za zagotovitev dostopa do kakovostnega in cenovno dostopnega stanovanja za vse; poziva države članice, naj kot del širše strategije za brezdomstvo pripravijo „načrte za ukrepanje v zimskih razmerah“ ter vzpostavijo agencije, namenjene omogočanju zagotavljanja stanovanj za skupine, ki se srečujejo z diskriminacijo, in dostopa do njih; predlaga zbiranje primerljivih podatkov o obsegu brezdomstva in slabih stanovanjskih razmerah; poziva Komisijo, da oblikuje okvirno opredelitev brezdomstva za EU in zagotovi letne posodobitve o sprejetih ukrepih in doseženem napredku v državah članicah za odpravo brezdomstva;

Četrtek, 9. oktober 2008

61. poziva države članice, naj revščino otrok zmanjšajo za 50 % do leta 2012 (to zmanjšanje se bo izmerilo z uporabo kazalnikov, ki niso zgolj gospodarski), kar bo prva obveza na poti k izkoreninjenju revščine v Uniji, in namenijo dovolj sredstev za izpolnitev tega cilja; meni, da morajo kazalniki za merjenje tega zmanjšanja upoštevati zlasti otroke iz družin, ki živijo v izjemni revščini;
62. poudarja pomen spodbujanja integriranih storitev, ki bodo odgovor na večrazsežnost revščine in socialne izključenosti, na primer v zvezi s povezavo med revščino in brezdomstvom, nasiljem, zdravjem in duševnim zdravjem, stopnjo izobrazbe, vključevanjem v družbo in skupnost, pomanjkanjem dostopa do informacijske tehnologije in infrastrukture ter povečevanjem digitalnega razkoraka;
63. poziva države članice, naj sprejmejo pristop, ki vključuje zdravje v vseh politikah, za boj proti neenakostim pri zagotavljanju zdravstvenega varstva, preprečevanju in zdravstvenih rezultatih, zlasti kar zadeva ranljive skupine in najtežje dostopne skupine;
64. poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo prostovoljne dejavnosti in pomagajo pri socialni integraciji ljudi, ki so izgubili stik s trgom dela ali na njem ne sodelujejo več;
65. poudarja usmeritev Komisije na boljši dostop (razpoložljivost in cenovna dostopnost) in boljšo kakovost storitev (sodelovanje uporabnikov, spremljanje, vrednotenje delovanja, dobri delovni pogoji, enakopravnost v politiki zaposlovanja, usklajevanje in vključevanje storitev ter ustrezna fizična infrastruktura);
66. poziva države članice, da izboljšajo usklajevanje javnih storitev, zlasti povezav med storitvami za otroke in odrasle; poziva države članice, da uvedejo programe pomoči za starše na različnih področjih, na katerih revščina povzroča pomanjkanje znanja, kar zadeva vzgajanje otrok, in zagotovi, da imajo telefonske linije za pomoč otrokom dovolj sredstev; poudarja, da morajo javne službe za otroke in družine zagotoviti, da se vzpostavijo prave strukture, spodbude, sistemi upravljanja delovanja, viri financiranja in delovna sila, da ima pomembna delovna sila prave spretnosti, znanje in samozavest za doseganje boljšega preprečevanja in pravočasnega ukrepanja in da službe ustrezajo potrebam uporabnikov, zlasti tistim iz ranljivih družin;
67. poziva države članice, naj večjo pozornost namenijo dejstvu, da zmanjšanje pomoči za posebne storitve, kot so denar za obrok, brezplačno učno gradivo, šolski avtobusi, ter za bistvene možnosti v prostem času in izvenšolske izobraževalne možnosti, lahko povzroči neposredno socialno izključenost zlasti za otroke iz socialno ranljivih družin; poudarja, da morajo države članice zagotoviti enake možnosti za vključevanje vseh otrok na podlagi aktivne športne politike v šolah in dostopa do informacijskih tehnologij; poziva Komisijo, da na seznam socialnih storitev splošnega interesa vključi storitve za otroke, kot so varstvo otrok, šolski prevoz in šolski obroki;
68. pozdravlja deinstitutionalizacijo invalidov, vendar ugotavlja, da to zahteva spodbujanje celovitih visokokakovostnih podpornih in varstvenih storitev, ki temeljijo na skupnosti ter dajejo prednost samostojnemu življenju, pravici do osebne pomoči, pravici do nadzora nad lastnim proračunom in popolni udeležbi v družbi v državah članicah;
69. poudarja, da morajo države članice spodbujati razvoj ter izvajanje obsežnih lokalnih, regionalnih in nacionalnih strategij staranja;
70. verjame, da je treba sprejeti več ukrepov na ravni držav članic in EU za priznavanje, raziskovanje in preprečevanje nasilja v družini ter zlorabe otrok in starejših oseb;
71. poziva države članice, da razvijejo konstruktivnejši pristop k politiki na področju drog s poudarkom na izobraževanju in zdravljenju odvisnosti in ne na kazenskih sankcijah;
72. poziva države članice, da dajejo prednost ukrepom v zvezi z javnim zdravjem, ki si zlasti prizadevajo za odpravo neenakosti na področju ravni zdravja in dostopa do zdravstvenega varstva številnih skupnosti narodnostnih manjšin;

Četrtek, 9. oktober 2008

73. ugotavlja, naj lahko alkohol in zloraba drog v vseh državah članicah povzročata kriminal, brezposelnost in socialno izključenost; meni, da je torej nesprejemljivo, da ima veliko oseb edini dostop do takšnega zdravljenja in svetovanja le prek zaporniškega sistema;

74. poudarja, da obstaja veliko oblik invalidnosti, vključno s težavami z mobilnostjo, poškodbami vida, poškodbami sluha, težavami v duševnem zdravju, kroničnimi boleznimi in učnimi težavami; poudarja, da imajo večkratni invalidi in osebe, izpostavljene večplastni diskriminaciji, posebne težave;

75. poziva k destigmatizaciji oseb s težavami v duševnem zdravju in oseb z učnimi težavami, spodbujanju duševnega zdravja in dobrega počutja, preprečevanju motenj v duševnem zdravju ter povečanju sredstev za zdravljenje in nego;

76. poziva države članice, da izvršujejo zakonodajo, ki preprečuje trgovino z ljudmi in diskriminacijo, ter zlasti da podpišejo, ratificirajo in izvajajo Konvencijo Sveta Evrope o ukrepih za boj proti trgovini z ljudmi;

77. poziva vse države članice, da zagotovijo azilno politiko, ki temelji na človekovih pravicah, v skladu s Konvencijo Združenih narodov o statusu beguncev in drugo zadevno zakonodajo s področja človekovih pravic, pri čemer si morajo prizadevati za odpravo odvisnosti prosilcev za azil od podpore, tako da jim omogočijo delo, ter preučijo razvoj zakonitejših načinov priseljevanja;

Boljše usklajevanje politike in vključevanje vseh vpletenih strani

78. obžaluje, ker skupno poročilo Komisije o socialni zaščiti in socialni vključenosti za leto 2008 ne zagotavlja zadostne strateške osredotočenosti na izkoreninjenje revščine in odpravljanje socialne izključenosti;

79. se strinja s Komisijo, da mora pristop dejavne vključitve spodbujati postopek vključujočega izvajanja na ravni EU, nacionalni, regionalni in lokalni ravni, ki vključuje vse pomembne udeležence (socialne partnerje, nevladne organizacije, lokalne in regionalne organe itd.), ter tudi zagotoviti aktivno sodelovanje samih prikrajšanih oseb v razvoju, upravljanju, izvajanju in vrednotenju strategij;

80. poudarja potrebo po enotnem sklopu ukrepov na evropski ravni z namenom preprečitve in kaznovanja kakršnih koli zlorab manjšin, invalidnih oseb in starejših državljanov v okviru dejanskih ukrepov za splošno zmanjšanje ranljivosti teh socialnih skupin, vključno z materialnega vidika;

81. poziva Svet in Komisijo, da okrepi jasno strateško osredotočenost na izkoreninjenje revščine in spodbujanje socialne vključenosti v okviru Socialne agende za obdobje od leta 2008 do 2012; zahteva bolj jasno zavezo v okviru naslednjega kroga odprte metode koordinacije socialne zaščite in socialne vključenosti za dinamično in učinkovito strategijo Skupnosti, ki bi določila pomembne cilje in vodila k oblikovanju učinkovitih instrumentov in spremljanju, s poudarkom na boju proti revščini, socialni izključenosti in neenakosti; poziva Svet in Komisijo, da rešujeta težave v zvezi z različnimi procesi usklajevanja (Lizbonska strategija, strategija EU o trajnostnem razvoju, odprta metoda koordinacije na področju socialne vključenosti in socialne zaščite) tako, da zagotovita jasno zavezo za izkoreninjenje revščine in spodbujanje socialne vključenosti v vse te procese;

82. poziva Komisijo, Odbor za socialno zaščito in države članice, naj določijo posebne cilje v zvezi z enakostjo spolov in cilje ter za boj proti revščini in socialni izključenosti, vključno z nizom političnih ukrepov za podporo skupin žensk, ki se srečujejo z večjim tveganjem revščine in socialne izključenosti, kot so ženske v netradicionalnih in enostarševskih družinah, priseljenke in begunke ter ženske iz etničnih manjšin, starejše in invalidne ženske;

Četrtek, 9. oktober 2008

83. spodbuja socialne partnerje, da nadaljujejo s prizadevanji, s katerimi so že začeli v skupni analizi socialnih partnerjev in delovnem programu 2006–2008, v zvezi z vključevanjem prikrajšanih oseb na trg dela; meni, da je potrebno boljše upravljanje za usklajevanje dejavnosti socialnih partnerjev, povezanih s trgom dela, na eni strani in obsežnejšim civilnim dialogom (nevladne organizacije itd.) o socialni vključenosti zunaj zaposlitve na drugi strani;

84. podpira stališče Komisije, da morajo glede na Priporočilo 92/441/EGS in odprto metodo koordinacije na področju socialne zaščite in socialne vključenosti obstajati ustrezni kazalniki in celoviti sistemi za zbiranje in analizo podatkov (npr. statistični podatki o povprečnem razpoložljivem prihodku, porabi gospodinjstva, stopnji cen, minimalnih plačah, shemah minimalnega dohodka ter s tem povezanih prejemkov); meni, da morajo spremljanje in ocenjevanje izvajanja strategij za socialno vključenost ter poročila držav članic o napredku pokazati, ali se v vsaki državi članici, tudi na regionalni ravni, spoštuje osnovna pravica do zadostnih sredstev in socialnega varstva za dostojno življenje;

85. pozdravlja sporočilo Komisije z naslovom „Obnovljena zaveza za socialno Evropo: krepitev odprte metode koordinacije za socialno zaščito in socialno vključenost“ (KOM(2008)0418), v katerem se predlaga krepitev socialne odprte metode koordinacije, tako da se izboljša njeno preglednost in delovne metode ter okrepi povezava z drugimi politikami; zlasti pozdravlja predlog Komisije za določitev ciljev glede zmanjšanja revščine (revščine na splošno, revščine otrok, revščine med zaposlenimi ter dolgotrajne revščine), glede minimalnega dohodka iz pokojnin in dostopnosti ter kakovosti zdravstvenega varstva (zmanjšanje umrljivosti otrok, izboljšanje zdravstvenega statusa in podaljšanje življenjske dobe itd.)

86. poziva države članice, naj sprejmejo učinkovite ukrepe za doseganje barcelonskih ciljev za storitve otroškega varstva; poziva Komisijo in države članice, naj oblikujejo priporočila, kako zadovoljiti potrebo po storitvah oskrbe v Evropi (točneje glede organizacije in financiranja oskrbe otrok in drugih vzdrževanih oseb), vključno z določanjem natančnih ciljev in kazalnikov, da se do leta 2015 v EU zagotovita otroško varstvo za 90 % otrok od rojstva do šoloobvezne starosti in zadostna raven oskrbe za druge vzdrževane osebe do leta 2015; poudarja, da morajo vse storitve izpolnjevati merila cenovne dostopnosti, razpoložljivosti in dobre kakovosti, da vzgajanje otrok in skrb za vzdrževane osebe ne bosta več pomenila „tveganja revščine“, zlasti za ženske;

87. poudarja, da morajo tisti, ki so od trga dela najbolj oddaljeni, imeti večje koristi od programov Skupnosti, kot sta evropski socialni sklad in pobuda EQUAL; poziva Komisijo, naj oceni prispevek socialnega sklada k ciljem odprte metode sodelovanja na podlagi kazalnikov socialne vključenosti in spodbuja uporabo določb nove uredbe o evropskem socialnem skladu in uporabo sredstev programa Progress, da se podprejo ukrepi za dejavno vključitev ter raziščejo možnosti za namensko vezavo sredstev sklada ali opredelitev posebnega proračuna za pobudo Komisije v ta namen; meni, da bo to tudi okrepilo oblikovanje omrežij dobre prakse v boju proti revščini in spodbudilo izmenjavo izkušenj med državami članicami;

88. poziva Komisijo in države članice, naj si prizadevajo za sprejetje učinkovitih ukrepov v okviru evropskega leta boja proti revščini in socialni izključenosti, kar mora predstavljati pomemben korak proti dolgoročnemu prizadevanju za boj proti revščini;

89. poziva Komisijo, naj podpre pomembno in varno sodelovanje otrok v vseh zadevah, ki jih prizadevajo, pri čemer se zagotovi, da imajo za sodelovanje vsi otroci enake možnosti;

*

* *

90. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru, Odboru regij in Odboru za socialno zaščito.